

què estem vivint, universitàriament, no només a Lleida, sinó també a Catalunya i la resta de l'Estat, s'ha acusat el descens demogràfic. Aquesta deficiència hauríem de convertir-la en una virtut. En primer lloc, treballar per donar a conèixer la Universitat, i per això en el seu moment vam recórrer tots els instituts de les Terres de Lleida i això va comportar un augment d'alumnes. Sé que ara també s'està fent. El següent pas és augmentar la qualitat de l'ensenyament.

L'equip de govern de la Universitat de Lleida té uns reptes de futur molt importants, però estic convençut que reeixirà en els seus objectius. Tenen el màxim suport. Veníem d'una època en què s'havia arribat a un enfrontament entre els diversos estaments de la Universitat, i les eleccions en si mateixes ja havien produït un cert efecte balsàmic sobre aquesta situació interna. Actualment s'està fent pinya, per tal d'arribar a les expectatives que la societat té dipositades en una institució com la Universitat.

P. Entre els càrrecs que ha tingut abans de ser senador n'hi ha un que ens l'hauria d'explicar. Sr. Florensa, què és la Secció d'Harmonització de la Comissió de Codificació de Catalunya de la qual n'ha estat vocal?

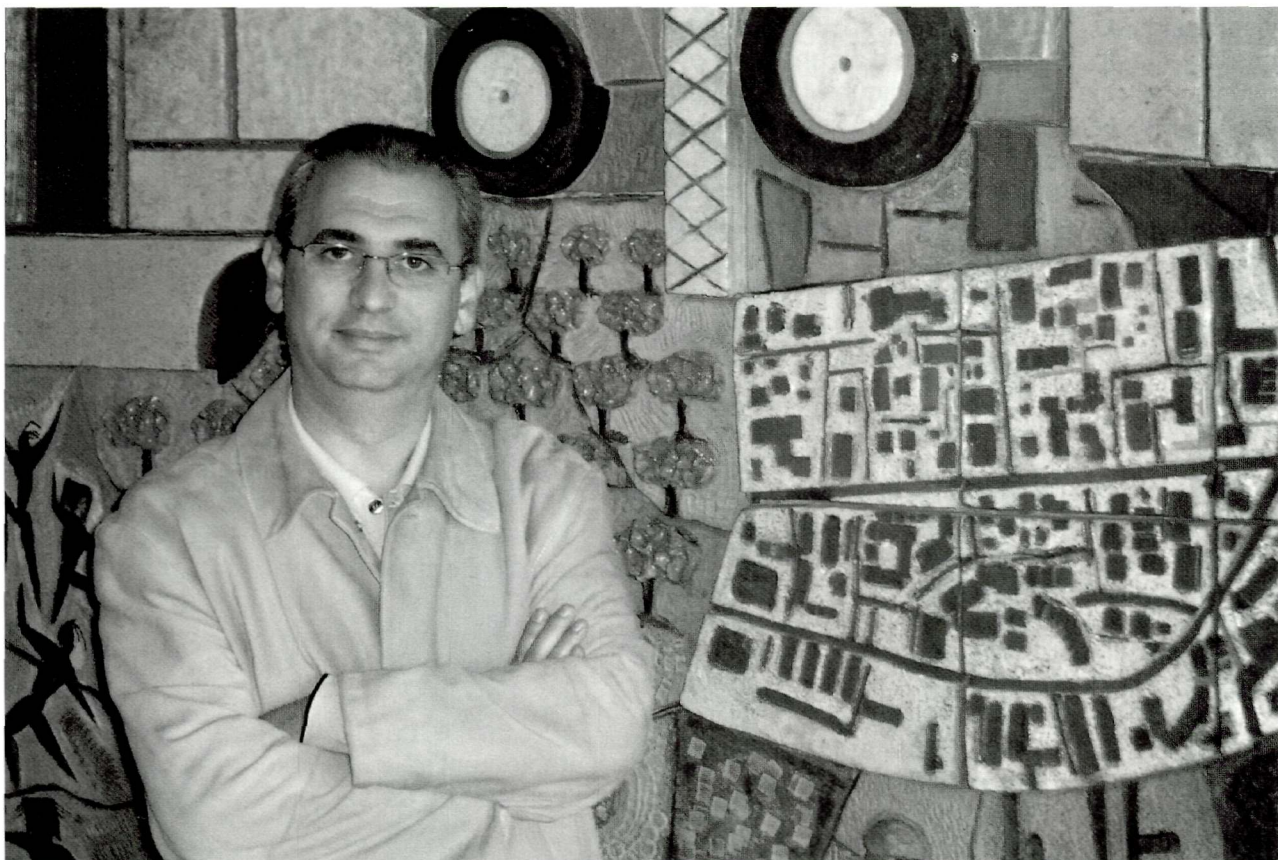
R. La veritat és que el nom de l'òrgan, Déu n'hi do! Dins del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya es va voler fer un pas

endavant des del punt de vista del nostre dret. Un dels trets identificatius de Catalunya és el seu dret, juntament amb la llengua i la cultura, que ens diferencia dels altres pobles de l'Estat espanyol i òbviament d'Europa. Una de les parts més fonamentals del nostre dret és el dret civil, que és el que regula les nostres activitats més quotidianes i que l'utilitzem tothom sense saber-ho: en la compra diària, quan ens casem, quan lloguem o comprem un pis, etc. Doncs bé,

EL PRESIDENT DEL GOVERN IGNORA EL SENAT, NO HI HA COMPAREGUT MAI.

aquest dret que es va anar forjant durant molts i molts anys s'havia d'ordenar ja que tret del parèntesi de la Segona República havia quedat fossilitzat. Així, l'any 2000 es va crear un òrgan que es diu Observatori del Dret Privat de Catalunya dintre del qual es crea la Comissió de Codificació, on una sèrie de persones que no són polítiques, sinó sobretot tècniques, han de redactar, de nou, el Codi Civil de Catalunya. Dintre d'aquesta Comissió hi ha quatre seccions, una de les quals és la Secció d'Harmonització, que és a la qual jo pertanyia. La seva funció és, com el seu nom indica, harmonitzar els textos que vénen de les altres seccions, que són la Secció del Dret Patrimonial, la de Dret de Successions i la de Dret de Família, per tal que siguin coherents. A més, també treballa de nou sobre altres matèries no adjudicades a les seccions esmentades.

P. Vostè també és vicepresident de la delegació espanyola en el Grup d'Amistat amb el Parlament del Brasil. Expliqui'ns de què es tracta.

R. Dins de les Corts Generals s'estableixen uns grups d'amistat parlamentaris amb altres països amb els quals es creu que s'han de reforçar les relacions. La presidenta del Grup d'Amistat amb Brasil és Soledad Becerril i jo en sóc vicepresident. De grups d'amistat n'hi ha amb diferents països i pretenen d'alguna manera millorar les relacions diplomàtiques i de govern dels nostres estats: la nostra funció cau dintre del que es coneix com a diplomàcia parlamentària.

P. Ha estat membre també del Consell d'Administració de la Unió Esportiva Lleida. Com veu el Lleida actual?

R. Aquesta és una de les altres grans passions de la meua vida. Jo, fa molts anys que sóc soci de la UE Lleida i vaig tenir l'oportunitat, en engegar un nou projecte amb Tatxo Benet al davant, l'any 1998, i amb el qual m'unia la coneixença perquè tots dos anàvem al col·legi Terraferma, de formar-ne part amb molt d'orgull fins al juny de l'any passat. En el futbol, l'èxit de la gestió depèn de si la pilota entra o no. Es pot fer una planificació estratègica molt bona i tot això pot no servir de res, si com he dit abans, la piloteta no entra. Aquest any hi ha un projecte per pujar de categoria, com a mínim per a fer el play-off d'ascens i intentar recuperar el lloc que jo crec que li pertany. El Lleida hauria de ser un equip que s'hauria de mantenir sense dificultats en la Segona A i de tant en tant jugar a Primera Divisió.

Estic convençut que en acabar la temporada el Lleida estarà entre els quatre primers i per tant jugarà el play-off i si pujarem o no, això ja no ho puc dir ja que és molt complicat d'advertir, hores d'ara. Espero que quan s'editi aquesta entrevista el temps m'hagi donat la raó.

P. Senyor Florensa, la política la definiria com una professió, una passió o com un compromís de servei?

R. Com les dos darreres. Penso que un ha d'estar en la política transitòriament, més o menys temps. Sobretot, compromís; jo no puc entendre la política d'una altra manera. Compromís amb els ciutadans per intentar resoldre'ls els problemes. Algú s'ha de dedicar a gestionar la vida política perquè el fuster pugui

EL SENAT ÉS UNA CAMBRA DE SEGONA LECTURA.

fer de fuster, el pagès de pagès, el mestre pugui seguir fent de mestre, etc. El polític crec que no ha de ser professional tota la vida, sinó que s'ha de tenir ben clar que es té un compromís i si aquest compromís es fa de manera apassionada, molt millor. Això no vol dir de manera eixelebrada o irracional, s'hi han de posar moltes bones dosis de raó en la política, perquè si ens deixem portar només per la passió de vegades prendriem decisions errònies. Però sí que un ha de sentir que el que està fent veritablement val la pena fer-ho. L'objectiu de la política és i ha de ser intentar que la gent sigui més feliç.